ספר הקנה — סוד שבע ברכות וברכת אירוסין

סוד שבע ברכות וברכת אירוסין.

ועוד דע בני שאם קידש ובירך ברכת ארוסין והפליג זמן מרובה לעשות הנשואין הוא שב ומקדש ומברך בשעת הנשואין שיש אנשים בנישואין שלא היו בארוסין ע"כ צריך לחזור ולברך עוד ז' ברכות בנשואין, ואין להביא ראיה מיהודה שיהודה מעלה יש לו מכל אחיו שהוא מלך ומשנה תורה בזרועו כקמיע אע"פ שהיה לו ס"ת אחר והוא מברך את כנ"י, ודע שהמקדש אחר שקידש צריך לברך בא"י אמ"ה אקב"ו לקדש האשה ואח"כ מוזגין לו כוס ומברך הוא ברכת ארוסין.

אל"ר אי אמרת בשלמא קודם הקדושין שפיר שמלת לקדש הוא פועל עתיד אלא אחר שקידש מברך על פועל עבר קא משקר בין שניו אל"ב מי מברך לקדש אשה האשה אומר והכי הוא וציונו בקידושין כדי להתקדש האשה הרוחניות ע"י הקדושין שקדשתי, ואח"כ מוזגין כוס אחד ומברך ונותנין אותו לשושבין העומד בימין שהוא כנגד החסד ותופסו בימין ומברך ברכת חתנים, מאי ברכת חתנים מתחיל בא"י אמ"ה בפ"ה להשלים, תחילה מוציא היין כענין לא תעזוב את הלוי, ואח"כ שהכל ברא לכבודו, והכוונה שהכל הוא יסוד עולם והוא השושבין הנכנס ומזווג רבקה עם יעקב הוא אדם וחוה זהו שהרמיזו הקב"ה נעשה שושבין לאדם הראשון, ואחר שהוא שיבח לאדון הכל שהאציל הכל שהוא היסוד לכבודו ר"ל לחבר כבוד אל כבוד, ר"ל לחבר כנ"י הנקראת ל"ב בגימ' כבו"ד אל כבד הוא הת"ת הנקרא יהו"ה שכן כב"ד בגימ' יהו"ה, והיה מן הדין לאומרו בזמן אסיפת העם אלא מכנסן על הכוס הרומז בכנ"י שכל הברכות אל הכוס, ואחר ששיבח אדון הכל אומר בא"י אמ"ה יוצר האדם, ומוריד הברכה עד העולם ושבח לבינה שהאציל האדם הוא ת"ת וזהו שאומר האדם ולא אדם ובכללו כנ"י שכן אומר ויקרא את שמם אדם, וא"כ מברך בפי' את האדם הרומז בד"ו פרצופים, ואומר בצלמו בצלם דמות תבניתו הכוונה בצלמו צלם דמות תבניתו הם ג' רוחניות, שגם הד"ו פרצופים נעלמים בראשונים לענין ההשגה וזה והתקין ממנו בנין עדי עד הוא סוף כל הבנין ז' שמטות.

לחזור דברו בדברו וחותם בא"י יוצר האדם הוא משך הו' אור הנעלם גם הוא אדם, אחר שהשלים הבנין וברך אותם מהבריכה העליונה שב ומנחם כנ"י בגלות, וכן בהיותם בא"י כך היו מנחמים על שם העתיד והיו אומרים שוש הבנין תשיש כנ"י ותגיל עקרה משפע עליון, ובמה תגיל בקבוץ בניה לתוכה בשמחה ר"ל שהבינה מקבצת הז' בנים בתוך כנ"י וחותם בא"י משמח ציון בבניה ר"ל ציון הוא היסוד היורד בעטרה עם ה' בנים של בינה, ואחר שהוריד האוהבים וכל הריעות בבית הכלה אז אומר שמח תשמח רעים האהובים כלומר השמחה מהבינה תשמח את רעים האהובים כשמחך יצירך מקדם בג"ע וחותם בא"י משמח חתן עם הכלה, ואחר ששימח הכל בפרט רעים ואהובים

חתן וכלה עתה שב להודות ולשבח למי שהוא אדון על כולם ואומר בא"י אמ"ה אשר הוא כתר עליון, שכן אש"ר בגימ' א"ך, וא"ך הוא אהי"ה.

ברא ששון ושמחה חתן וכלה ואומר עשר הרומזים בעשרה מאמרות, ומזכיר ה' קולות והם כנגד ה' ספירות אחרונות ועתה שנתיחדו העשר חותם בא"י משמח ה' חתן עם ה' כלה ואינו אומר משמח חתן וכלה להרמיז בזוג היותר נעלם הם הזרועות העושים שלום ביניהם עושה שלום במרומיו, וע"כ ברכת חתנים בעשרה ברכת אשר ברא ביחיד אם אין עשרה, ודע שחתנים מן המנין וזה ידוע שהחתן בכלל העטרה ודוקא יומא קמא היא סעודה ראשונה מברכין ז' ברכות משם ואילך אי איכא פנים חדשות מברך ז' ואי לאו מברכין אשר ברא.

אל"ר מה טיבן של פנים חדשות, אל"ב הוא אדם נכבד אשר מסיבתו רבוי השפע למעלה וזהו מרבים בסעודה בעדו ולכן מברכין עליו ז' ברכות כי כיון דהכי הוא אי אפשר שלא יתברכו עליונים ותחתונים, ועל ששתי סעודות הראשונות של שבת חד לזכור וחד לשמור הרי הם פנים חדשות ומברכין ז' ומתברכין עליונים ותחתונים, ואין זה בסעודה שלישית רק אשר ברא כי כל הימים הנמצאים בשדה מברכים ז' כעין שמור וזכור אבל ג' אינה בשדה כענין היום לא תמצאוהו בשדה וא"כ אין לברך שבע ברכות שאין מערבין הנמצא בשדה אם אינו נמצא דהוי להו מצות חבילות חבילות שכל ז' ברכות בשדה נמצאו, ואין כאן סעודה שלישית וכל ז' ימי המשתה מברך שהשמחה במעונו ואשר ברא לא יותר, ופותחת בברוך כי היא ברכה לעצמה וגם אבארם בנוסחאות כל מלה ומלה בפ"ע בעז"ה ואם ידעת בני מהו: